

Søndagstanker Pinsedag

31. maj

Læs teksten her: <https://www.bibelselskabet.dk/pinsedag-fra-anden-raekke>

Pinse betyder noget med 50 - vi er nu 7 uger efter påske, og ifølge Ny Testamente er det den tid, der gik fra Jesus opstod til Helligånden kom til disciplene. De sad sammen i en stue i Jerusalem og ventede på, at noget skulle ske, for det havde Jesus sagt til dem, de skulle. Ti dage før havde de set himmelfarten og forstået, at nu var det videre op til dem. De var klar over, at noget skulle til at ske, men de vidste endnu ikke helt hvad.

Men sådan er det nok med ildsjæle. Man ser, at der må gøres noget, og så dæmrer idéen om, at man selv må tage affære. Forskellen på en ildsjæl og alle andre er, at ildsjælen ser det som en opgave, der er lagt hen til *mig*. Ikke til kommunen eller nogle andre, men *mig*.

De "tunger af ild", som ifølge pinseberetningen viste sig på disciplenes hoveder, gjorde dem til ildsjæle. Det gjorde dem stærke og glade for at tage en opgave op, udstyret med en helt særlig ild i sind og sjæl til at gøre det godt - og måske også langt bedre end de selv troede, de kunne. Det var en slags dåb til noget stort, en dåb med Helligånd. Den virker som en trampolin: den giver højde og udsyn og afsæt ind i noget nyt.

Dåben med vand er én ting, dåben med Helligånd noget mere. Der står i Apostlenes Gerninger, at 3000 mennesker blev døbt på pinsedagen. De blev døbt med vand, sådan som alle kristne er det. Det blev de samme dag, som disciplene blev døbt med Helligånden. Der var sluppet nogle kræfter fri, som både ildsjælene og alle andre kunne mærke.

Helligånden er et udtryk, vi kender så godt, men måske knap forstår. Den har mange forklarende navne heftet på sig: kærlighedens ånd, sandhedens ånd, lysets ånd, fællesskabets ånd, for nu at nævne nogle af dem. Men hvad er i det hele taget ånd for noget? Vi bruger det ikke kun i kristen sammenhæng. Der kan også være en god eller dårlig ånd i en skoleklasse, f. eks. Noget kan være sagt og hørt i samme ånd. Ånden kan komme over én, så man får gjort hovedrent. Ånden kan flyve lavt - eller højt, i litteratur eller musik. Ånd har noget at gøre med en fælles forståelse, et fælles udgangspunkt, som muliggør, at man kan nå hinanden i kommunikationen. Ånd er en fælles fornemmelse og forståelsesramme.

Helligånden er Guds ånd og en væsentlig del af, hvem Gud er. Den er ét af Treenighedens tre ansigter på Gud. Når vi taler om og mødes i Helligånden, så er det Gud, vi mødes med.

Kan man så sige: her og nu er Helligånden med garanti til stede? Nej - for vi kontrollerer ikke Helligånden, heller ikke selv om vi har ritualer og rammer, der lægger smukt og stærkt op til det. Ingen kan garantere, at Helligånden er til stede. Det styrer Gud selv. Vore smukke og stærke rammer er ingen garanti - men de hjælper!

Det er samtidig en erfaring for alle i kirken eller i en forsamling, hvor Guds ord er det, man mødes om, at uden Helligånden bliver det hele en tynd kop te. Der skal være noget, man brænder for og bliver inspireret af. Ildsjælene kan ikke undværes, når Guds ord skal nå ind i menneskers hjerter. Det kan være dem, der elsker salmer og synger højt. Det kan være dem, der lytter intenst og tænker med, når der prædikes. Det kan være dem, der tager det hele ind og lader det lagre. Det er alt sammen drevet af Helligånden. - som vi ikke styrer eller råder over, men som kommer, når den selv vil. Én af pinsens læsninger siger det så smukt, med et citat fra Johannesevangeliet:

Jesus sagde: "Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører den suse, men du ved ikke, hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Sådan er det med enhver, som er født af Ånden.«"

Mere præcist kan det ikke siges. Kristendommen samler mennesker, som er født af Ånden. Suset i huset kommer når det selv vil, og ingen kan gøre krav på det eller kortlægge, hvordan det fungerer.

Det er der bare - eller også er det ikke, og så går vi fra kirke med uforrettet sag, på trods af alle ritualerne og alle de kloge udlægninger.

Det, vi kan gøre, er at bede om Helligånden og tro på, at den er med os i det, vi gør.

Gud efterlader os ikke ensomme i vores tørre virkelighed. Guds ånd blæser hen over os som forårvinden og lader os mærke, hvad det virkelig handler om, når det kommer til tro.